

Trafikministeren at træffe Aftale med det forenede Dampskibsselskab eller eventuelt selv foreslaa at overtage Kalundborg—Aarhus Routen, førend vi faa Besked paa Spørgsmaalet Refsnæs—Hou. Jeg tror i Virkeligheden, vi maa stille det Maal op, at Rejsen fra København til Aarhus kan gøres paa ikke meget over 5 Timer; det er et Maal, som jeg tror, vi have Lov til at sætte os, og som vi ikke kunne realisere, før Spørgsmaalet om Refsnæs—Hou Routen har faaet sin Løsning i Kommissionen.

Jeg skal overfor den højtærede Trafikminister personlig tillade mig at gøre nogle faa Bemærkninger. Jeg skal først gøre en Bemærkning om Ekstratog. Ja, misforstaa mig ikke; det er selvfølgelig ikke den højtærede Ministers eget Ekstratog, jeg mener. I det Øjeblik man har Raad til den Luksus at have vekslende Ministre, som hver for sig sidde saa kort Tid, at de vanskelig kunne mestre deres eget Departement, har man selvfølgelig ogsaa Raad til at give dem de nødvendige Repræsentationsudgifter, deriblandt alle de Ekstratog, en Mand kan bruge. Men min Bemærkning om Ekstratog gælder i al Almindelighed. De overordnede ved Statsbanerne bruge i Virkeligheden Ekstratog i de mest urimelige Anledninger, og jeg tillader mig at henstille til den højtærede Trafikminister, at han forlanger, at hans overordnede Funktionærer en Gang om Aaret i alt Fald til ham skulle indsende en Meddelelse om, hvor mange Ekstratog der bruges og af hvem; thi der ødsles meget dermed indenfor Jernbaneetaten.

Jeg skal endvidere omtale en Del af den højtærede Trafikministers smaa Reformers og Regulativer af forskellig Art. Om disse vil jeg sige, at det er mange Smaating, lutter Smaating, og derfor ere de af den Art, at hvis de ere gode, vil jeg ikke rose Ministeren, og hvis de ere daarlige, vil jeg ikke dadle ham, paa den Slags Ting skal en Minister have frit Spil. Men om alle disse Smaating vil jeg have Lov at sige dette, at de virke uvilkaarligt paa mig som Udslag af en stærk Virkelyst hos Ministeren, hvis Virkelyst af forskellige Grunde ikke bliver tilfredsstillet paa rette Maade; det er en saadan nervøs Virkelyst, en saadan Reformeren paa fuldstændig

ligeegyldige Punkter, uagtet det netop viser sig, at der i Ledelsen af vore Statsbaner er saa uendelig mange Opgaver for en baade ærgerrig og virkelysten Minister. Alle disse smaa Regulativer af den ene og den anden Art, f. Eks. paa Statsbanernes Færger følgende Opfordringer: Sov vel! Snork stille! (Afbrydelse.) Naa, er det „Gaa stille“, alle disse Smaating, ja, jeg synes saa godt om dem, men jeg maa dog tillade mig at sige, at det er dog ikke specielt de Opgaver, der ligge for i den indflydelsesrige Stilling, den højtærede Minister har faaet. Jeg kommer uvilkaarligt til at mindes et russisk Ordsprog, jeg læste forleden Dag, der lyder omtrent saaledes: „Der er ingen større Tidsspilde end at gaa hen i Vindueskarmen og fange en enlig Flue, naar ens Seng er fuld af Lopper“. Jeg tror i Virkeligheden, det gælder i alle Administrationer og alle Forhold, at der er alt for mange Mennesker, der ere tilbøjelige til at fange de smaa Fluere, uagtet andre og større Ting kræve deres Nær-værelse.

Jeg skal dernæst vende mig til selve Finansloven efter her at have dels omtalt Statsregnskabet, dels gjort nogle spredte Bemærkninger om Statsbanerne. Under Statsindtægterne skal jeg først og fremmest paapege, hvad de Herrer vide, at Indtægterne paa §§ 1—8 ere anslaaede til 81 $\frac{1}{3}$ Mill. Kr. Heraf er Indtægten af Domænerne i Aar som sædvanlig omtrent 780,000 Kr. Her ville vi ofte se, at Indtægterne under de under Finansministeriet hørende Landbrugsdomæner, Jordebogsafgiften og lignende, gaa noget tilbage, og vi have ogsaa i Forfjor, tror jeg, vedtaget en Lov om Nedsættelse af visse af disse Jordebogsafgifter. Jeg kunde derfor ønske — man kan risikere, at de afgiftspligtige ville have Lettelse i Afgiften eller Afløsning paa en eller anden Maade —, at disse Landbrugsindtægter under Finansministeriets Bestyrelse henlægges til en af de særlige Fonds, for saa vare de ret urørlige. De Herrer give jo Universitetet et aarligt Tilskud paa 6—700,000 Kr. Jeg kunde tænke mig, at de i Stedet for gave det en bestemt Indtægtskilde, Domænerne, det vilde være praktisk alene af den Grund, at Universitetet i Forvejen har en temmelig stor Domaniålbestyrelse, og derfor lige